

He començat molts cops aquest article. Volia escriure un article sobre l'Albert Prat, com a estudiant que l'ha tingut com a professor, que ha treballat amb ell a la Comissió Permanent, a la Junta d'Escola ...volia escriure'l en reconeixement per la seva preocupació pels estudiants, per la seva lluita per una escola millor, per la seva tasca com a professor. Volia fer-li un petit homenatge personal en agraïment per tot plegat, perquè he estat 4 anys a la comissió permanent amb ell, i perquè sempre n'he admirat la seva preocupació pels estudiants, la il·lusió que transmetia per treballar per una escola millor, la seva capacitat per concebre una escola diferent de la que ha estat en els darrers 150 anys.

En recordo moltes intervencions a la Comissió Permanent, alguna conversa en creuar-nos pel passadís, preocupat per la normativa acadèmica general, pel nou edifici.... el recordo a les classes d'estadística I, com un dels grans professors que he tingut durant la carrera.

Volia deixar per escrit aquest agraïment, aquest petit homenatge, tot i que crec que aquest article no és prou ni reflecteix tot els que li hem d'agrair els estudiants d'aquesta escola.

A mesura que se m'acosta el final de la carrera tinc més clar que de l'escola, més important que el títol, me n'enduré i recordaré l'oportunitat de conèixer alguna gent de qui he après molt. Entre aquesta gent hi ha alguns professors; professors que per sobre de tot són mestres. Per mi l'Albert Prat ha estat un d'ells.

Milena Ràfols